

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM

MII LANG

AASTAST 1925

JUUNI 2014

PERSOON

**Toomas
Jürgenstein**

LK 4-5

REISIKIRI

Adojaan USAs

LK 6-7

PERSOON

**Anette
Carolín kõre**

LK 12-13

KÕMU

Twitter

LK 15

II

I

I

Valemivaba suvi

Selle õppeaasta viimased keskristirged joonestatud, kohustuslik kirjan- dus loetud, võrrandid lahendatud, kirjandid kirjutatud ja staadionil kaugus ka hüpatud. Lõpuks ometi on see kauaoodatud kooliaasta lõpp käes! Ei mingeid väsitavaid koolipäevi ega arvestusteks õppimist, meid ootab ees üks soe-soe, tühjaks imetud patareide laadmise aeg - suvi. Eeldatavalt ladi- naameerikalikult kuum ja päikeseline, sest kevade viimased päevad on sellise lootuse meis tekitanud.

Aga mis on tõelise puhkuse valem? Kas pikad päraštõunad rannas, rahulikud õhtutunnid raamatute seltsis, osale- mine kõikvõimalikel festivalidel, raha teenimine, hiiglasliku kohvri pakki- mine ja reisile minek või hoopiski langevarjuhüppe sooritamine? Ei tea ja usun, et matemaatikaõpetaja seda ka öelda ei oska. Aga polegi oluline, sest suvi on aeg, kus ei tohiks mõelda valemitele või perfektsusele. Tuleks nautida ja veel kord nau- tida meile antud vabadust. Mõelda vaid: varsti oleme kõik juba vanad ja peame poole või ilmselt enam- gi oma suvest raiskama töötundide peale, sest siis pole enam sellist privi- leegi nagu kolmekuine suvevaheaeg. Siin kohal soovitan hakata õpetajaks, kelle puhkus on üsnagi pikk!

Seega Miilang soovib kõigile valemite- ja kohustustevaba sündmusteri- kast suve ning tulevastele üliõpilastele edu sisseastumiseksamitel!

Kuid enne veel, kui kõik oma jalad rõõmsalt ranna poole seavad, soovin omalt poolt erilisel tänada Eliisa Ülevainu tema erilise pühendumuse eest Miilangu peatoimetajana ning koolilehe lipu nõnda kõrgel hoidmise eest! Suur kummardus ja pikk pai toi- metuse poolt.

Peatoimetaja
Tiina Tubli

Töö kiidab tegijat

TIINA TUBLI

Reedest, 30. maist kujun- nes Miilangu mees- konnale üks õppeas- ta rõõmutoovamaid päevi. Nimelt naases toimetus Tartu AHHA teaduskeskusest MTÜ Noorte Meedikaklubi poolt korraldatava 2014. aasta Koolimeedia konkursilt mitme- te preemiate ning kõige ihalda- tuma - **Aasta Koolilehe tiitliga**. Miilangu toimetaja, Reelika Jõgi (II.e), paistis žüriile silma kahe artikliga, pälvides III koha Parima Eksperimendi kategoorias loo eest “Ei oska rattaga sõita? Miilang õpetab!” ning II koha Parima Olemuse kategoo-

rias loo eest “Treffnerist, miks hilined?”. Parima Olemuse kategoorias pälvis Miilang ka I koha ning sellega sai hakka- ma Tiina Tubli (10.e) looga “Katarsis sünnib meis endis, päästikuks ilu”. Aasta Koolilehe tiitli võitis Miilang lehe üldi- se mulje ja tublide toimetajate kõrgetasemeliste artiklite eest. Miilangu meeskonna jaoks on selline aupaiste, pärast unetuid öid artikleid kirjutades ning koolilehte küljendades, äärmiselt meelendav ja muidugi mõista suur motivatsioonil- kas edasiseks tööks. Au ja kiit- tus suurepärasele toimetajatele ning meie imelisele (nüüdseks endisele) peatometajale Eliisa Ülevainule!

Väitlus võiduni

TIINA TUBLI

Juba teist aastat järjest naases Treffneri gümnaa- siumi Väitlusklubi aprili lõpus toimunud Eesti Keskkoolide Väitluse Meistrivõistluste III etapilt pari- ma koolina. Seekord 369 punkti- ga (edastades Miina Härma Gümnaasiumi 46 punktiga). Peale selle pälvis hooaja indivi- duaalarvestuses, 90 osaleja seast, esikoha meie oma Siim Kurvits.

Tulihingeliste noorte väitle- jate debatid toimusid terve hooaja vältel ja seda kolmes etapis. Viimane ja kõige pingelise etapp toimus just meie koolis ning peateemaks oli “Inimorganite müümine tuleks seadustada”. Parim kool selgus kolme emot- sioonirikka etapi kõigi samast koolist pärit võistkondade saa- vutatud punktide tulemusel (segavõistkondade puhul jaga- ti punktid vastavate koolide vahel).

JUHENDAJA
Age Salo

PEATOIMETAJA
Tiina Tubli

VEEBIMIILANG
Jürgen Laks

TOIMETUS

Eliisa Ülevain, Reelika Jõgi, Johanna Adojaan, Tiina Tubli, Kristel Zimmer, Liisi Voll, Karmel Kristin Einberg, Nele Marie Tiidelepp, Kaisa-Liina Näär, Andrea Uibo

KÜLJENDUS
Jürgen Laks

FOTOD
Karmel Kristin Einberg,
Katrinn Kaaver, Reelika
Jõgi, Siim Oks,
Maria Pedaja

Olümpiamängud

KRISTEL ZIMMER

23.mail oli meil esma- kordne võimalus võtta osa Hugo Treffneri gümnaasiumi esimestest olümpiamängudest. Ilmataat kostitas osale- jaid päikesega ning tuju oli kooskõlas ilmaga äärmiselt hea.

IDEE

Ürituse korraldasid auväärsed õpilased Ergo Kukk ning Markus Ilves. Poisid vormistasid selle ühtlasi ka oma praktilise tööna. Ergo ja Markus võtsid kooliolümpia täideviimise just enda õlule, sest nad tahtsid korraldada eriti lustaka ja meeldejäeva spordipäeva; millegi enama kui tavalise ja üksluise staadioniringi- de rühkimise ja äräpõlatud kuulitõuke. Ergo, kes kuulub ka Olümpiaakadeemiasse, oli juba varem sarnasest ettevõtmisest kuul- nud ning arvas, et - oh, miks ka mitte - korraldaks ka oma koolis! Spordialad nuputasidki välja noorme- hed ise ning pead panid kokku ka abitiimi liikmed.

ENNENÄGEMATUD

OLÜMPIAALAD
Spordialad püsisid saladu- sena kuni ürituse alguspau- guni. Esimene oli muidugi traditsiooniliselt teatejooks - seal karjuti-ergutati hää-

Uhke soojendus: treffneristid valmistusid graatsiliste sirutustega.

led lahti ning võistlusvaim oligi käes. Edasi ootasid võistlejaid juba aga mõis- tust, täpsust ning tiimi- tööd testivad katsumused. Eriti panid osavõtjate koos- töö- ja närvikava proovile ratastoolislaalom, grupiviisi kuivamaasusatamine, mär- ja(koeralõhnalise) T- sargi võistlus ja täpsusmõõtmine. Viimasele alale läheneti väga erinevalt: küll katsetati spor- djalanõuga, terve inimesega või hoopiski okstega. Enim aega võttis ratastoolisõit.

Kuigi igale tegevusele eraldi paremusjärjestust ei loodud, käisid jutud, et nii märja t-sargi võistluses kui ka ketijooksus selgitati parim riik vaid sekunditäpsusega.

IGAL RIIGIL OMA NÄGU

Olümpiale kohaselt võistle- sid omavahel erinevate riiki- de esindajad (klass kui esi- ndaja, toim.). Erinevaid lippe lehvits kokku 8 ning iga klass nägi suuresti vaeva, et oma rolli väärikalt välja mängida. Nõnda võis staadionil kohata *siestat* pidavaid ja “*porque*” karjuvaid hispaanlasi, vunt- side ja barettidega “veini” joovaid prantslasi, toogades kreeklasi ning isegi indul- gentse jagavat Rooma paavs-

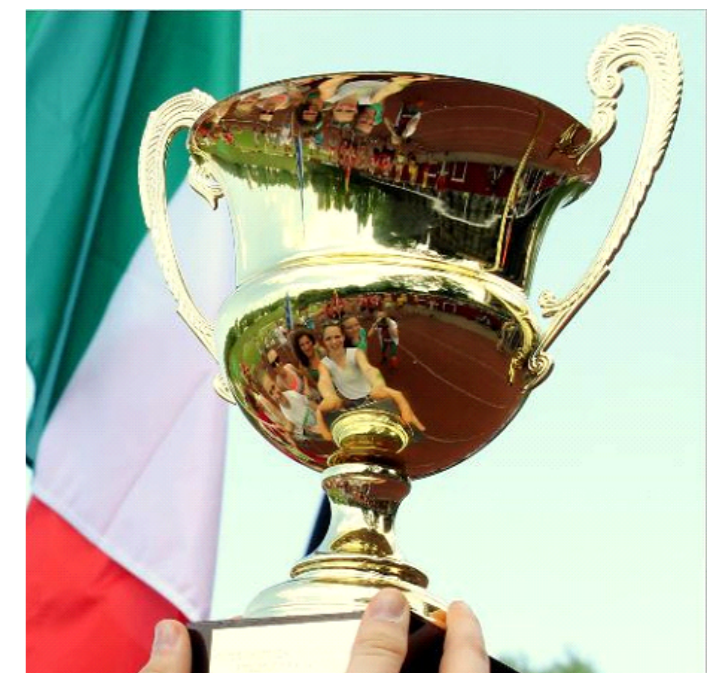
ti ennast. Samal ajal lisis kõi- gele põnevust juurde Ergo ise - käis ja jutustas uhkelt ning lakkamatult ringi nagu tõeline spordikommentaator; ka intervjueris võistle- jaid, aga kas midagi ka aru sai, ei tea - vastused olid ju valdavalt välismaakeelsed...

TUBLIMATEST TUBLIMAD

Piraka kuldse karika, piira- matu kuulsuse ja uhke või- dutiitli saavutas Itaaliat esi- ndav realklass B13. Hurraa! Loosiauhinna sai tubli E13.

Kooliolümpia kõige ausa- maks osalejaks valiti aktiiv- ne MyFitnessi rühmatreen- ningute küllastaja Yves Laur (B13). Kõiki võitjaid premeeriti ka limonaadiga.

Peakorraldaja Ergo ootused said samuti täide viidud: „Ma olen klassidele süda- mepõhjani tänulik! Õpilased tegid sellest üritusest laheda päeva - kõik tulid kaasa, olid aktiivsed ja mis tähtis - oma riigile truud. Mina jäin igati rahule!!!“.

„Viva Italia!“: võidukas B13 oma kuldse karikal.

Südanntsoojendav Toomas Jürgenstein

KAISA-LIINA NÄÄR

PREEMIA - KOTT KOKKU JA REISILE

Õpetaja enda sõnul annab Treffneri Vilistlaskogu juba ligikaudu kümnendat aastat välja eripremia õpetajatele, kes on õpilasi erilisel moel mõjutanud, silmarinigi avardanud, motiveerinud ning sellehulgas meie koolis ka pikemat aega töötanud. Auhinnaraha on mõeldud reisimiseks.

Kõik endised ja praegused tõelised treffneristid kindlasti teavad (või vähemalt on näinud) koolipeal lakkide lehvides ringi uitavat-liikuvat religiooni- ja filosoofiaõpetajat, äärmiselt austatud härra Toomas Jürgensteini. Hiljuti sai talle osaks suur au - nimelt võitis ta Treffneri Vilistlaskogu preemia. Mis küll on mehe edu saladus...?

Preemia on reisihimulisele õpetajale igati õige. Plaan on raha poolitada kahe erineva ettevõtmise vahel: üks loodetavasti järmisel aastal aset leidev sõit südamelähedasse Himaalajasse, Indiasse ja Nepaali ning teise poole eest on plaan sellel suvel Saksamaale minna.

MILLINE ON TEIE MOTIVATSIOON HOMMIKUL TÖÖLE TULEMISEKS?

Läbi muige sõnab Jürgenstein, et koolitulekuks motivatsiooni leidmine pole sugugi kerge, eriti kevaditi; ega pole need õpe-

tajad õpilastest nii erinevad midagi. Igpäevaselt tekitavad õpetamistahet peamiselt õpilased ise. Õpetaja töö küll võtab palju, kuid annab selle võrra rohkem ka tagasi. Ta usub, et isegi kui pidev andmise ja võtmise kõikumise suur amplituud kevadeks ära väsitab, annab pikk suvepuhkus sügiseks jõudu uuesti alustada.

MILLINE NÄEB VÄLJA TEIE ARGIOHTU JA NÄDALAVAHETUS?

Õpetaja nendib, et ta naudib lugemist, 3-4 korda nädalas sportimist (oh sa!), sõprade-

ga kokku saamist ja lobisemist ja ehk nädalas korra ka mõne kultuuriürituse külastamist.

Argiohtul, mil töid parandada pole, meeldib õpetaja Jürgensteinile heade mõtete kogumiseks käia jooksmas või rattatiirudel meie imetoredas Tartus. Samuti on hea ja rahustav nokitseda aias pojengide, flokside või õunapuude kallal. Veel veedab ta aega arvutist filme vaadates, tundide jaoks materjale otsides, facebookis suheldes või artikleid kirjutades.

Otseloomulikult kulub osa

nädalavahetusest tööks, aga olles Tartus, kasutab ta imepäraselt võimalust justnimeelt saunatamiseks (naerab, et kunagi oli ta pikka aega sauna alati pühapäeviti teinud, aga siis olevat olnud esmaspäeval ärkamisega tükk tegu...).

gitegemise ja hommikuse koolisaatmise enda peale. Kuna üks laps õpib hetkel Venemaal, kaks käivad põhikoolis ning on sageli spordivõistlustel, on koos olemise aega raske leida ning iga nädala-

tavatega. Mees ise arvab, et päris tegevuseta tema olla ei saa, muidu muutub ta närviliseks; ühist aega perega olemiseks otsiks ta küll.

paari lihtsamat tööd – teha midagi oma kätega- ja vaadata tulemust. Raamatut või jooki/jäätist ta soovitada ei oska,

Toomas Jürgenstein on ääretult heatahtlik ja kaastundlik inimene. Temalt võib alati nõu küsida. Vastus võib küll aega võtta, aga teada on, et see ootamine tasub ennast ära ;-) Puhurat Toomast olen ka paar korda näinud, aga see tema pahurus teeb mulle natuke nalja - tal ei kuku see lihtsalt eriti hästi välja. Selliseid inimesi on ka maailmas väga vähe, kes ei oska kurjad olla. Toomasega on hea juttu ajada, vesteldes "jumal-teab -millest", koos saali hokit või võrkpalli mängida, saunas käia jne., jne. Mul on väga hea meel, et meie koolis töötab selline inimene ja mis veel toredam, mul on hea meel, et olen tänu Toomasele nii mõnestki oma äkilisest iseloomust tingitud ämbrist suutnud mööda astuda :-)

- Uve Saar

Õpetaja kulgemas: kõikse parem on ikka värskes õhus mõtteid mõlgutada.

L i s a k s sisustavad laupäevi-pühapäevi külalised/külaskäigud, mõnikord ka paadisõidud Emajõel ja suvine Eesti erinevate nurkade avastamine.

MILLISE ABIKAASA JA ISANA TE ENNAST NÄETE?

Õpetaja väidab, et arvata vasti ta kõige eeskujulikum isa ja abikaasa pole. Võibolla on asi selles, et talle ja kogu perele on väga oluline vabaduse printsiip ning seetõttu on kõigil sageli tegemisi, mis viivad neid kodust eemale. Teda lohutab fakt, et tema abikaasa on sama meelt ning et kui ühel on kiire, võtab teine lastele söö-

vahetus seda kindlasti ei juhtu. Kui ta saaks võtta aega ainult perele, läheks ta Pärnusse vanemate koju, chitaks või remondiks pojaga midagi või kavandaks üritust tut-

MILLISED ON TEIE SUVISED SOOVITUSED TREFFNERI ÕPILASTELE JA KAS ON KA ENDAL PLAANE JUBA KUJUNENUD?

Kuna treffneristid pürgivad üldiselt väga kõrgele, siis soovitab ta suvel proovida

kuna inimestel on tema sõnul selleks liiga erinevad maitSED ning kõik leiavad ise omale sobiva. Plaanide kohta küsides arvab Jürgenstein, et kui suvel rohkem vabadust on, saab täpsemalt mõelda! Hetkeseisuga on kalendrisse kirjutatud Viljandi folk.

Truu treffnerist: tähtsal päeval ei unusta õpetaja kanda tekli.

Leiutaja Adojaan Ameerikat avastamas: *Great Success!*

JOHANNA ADOJAAN

Et alustada muinasjutuna näivat lugu, alustan ka vastavat: ükskord ammu-ammu aega tagasi, aastal 2012 osalesin väikevenna eeskul Öpilasleiutajate riiklikul konkursil. Tema kui truu kassiarmastaja pikalt ja põhjalikult aasta aega viimistletud leiutis oli nurrupadi kõiksuguste lisa- ja abifunktsioonidega. Mina panin kiiruga kirja idee ühistranspordikasutajate mobiilirakendusest. Nagu väiksel taevast naeratas võiduõnn just mulle; sain kopsaka preemia ja suures eufooriahoos lubasin perele liikmetele kindlasti ka järgmisel aastal osaleda. Aasta möödus ja tuli oma lubadust täita. Idee tuli õnneks ruttu - muusikamängija jooksjatele - panin posti ning suures õppimis- ja koolihoos unustasin konkursi peagi. Lisaks olin kolmveerand kindel, et esimene kord oli algaja õnn. Võta näpust - paar kuud hiljem istusin ärevalt Tallinna teletornis pingil ja kordasin peas üle kõne, mida ma kaasleiutajatele paari hetke pärast ette kandma pidin. Võidu(l) ootusi mul ei olnud, nõnda plaksutasin rõõmsalt teistele ja olin nende üle õnnelik; teadsin ju juba enda kogemusest, kui hea nende meel

võib olla.

Suureks üllatuseks lahkusin ürituselt küllusliku auhinakoti ning lennupiletitega Californiasse, kus toimub maailma suurim insenerija loodusteaduste konkurs ülikoolieelikutele. Kõige uhkem - president Ilves isiklikult surus mu kätt ja soovis edu.

Mu jalad värisesid ja imaginaarsed rõõmupisarad

MIS ASI?

- Leiutiseks on spetsiaalse tarkvaraga varustatud muusikamängija, mis on ühendatud kõrvaklappide sisse ehitatud pulsiaanduriga.

moodustasid Tallinnasse uue järve (kui mitte kaks).

ETTEVALMISTUS

Peale vestlust Eesti Teadusagentuuri konkursi korraldajatega sain aru, et osalemine USA konkursil pole niisama lõbusõit. Idee toetuseks tuli kirjutada ka teaduslik põhjendus ja eksperimentaalne tõestus; tuli näidata, et mu leiutis on tegelikult ka vajalik ja sellel on eeldusi töötada nii, nagu vaimusilmas ette olin kujutanud.

Nõnda veetsin julgelt neliviis nädalavahetust TÜ spordihoones oma klassikaaslastest inimkatsejānesete erinevaid (pulsi- ja sammulugemis-)andureid külge pannes ning nende (erineva muusika saatel läbitud) jooksuringe mõõtes. Oli ju talv ning õues joosta ei saanud. Olen oma sõpradele äärmiselt tänulik, et nad oma vabast ajast tulid ja jooksid teaduse hüvanguks.

Oligi nii, et vähe treeninud inimesed lasid ennast (täpselt oma jookskiirust) kergesti muusikal mõjutada, samas kui vanad kalad ennast muusikarütmist naljalt juhtida ei lasknud. Sain oma hüpoteesile tuge!

"US AND A!"

Algus oli paljutootav - juba esimese tunni jooksul nägime kuulsust ning seda, kuidas mingisugune kaak lennujaamast käeraudades minema talutati. Küsiti, kas

ni, öösiti keskmiselt 27 kraadi. Rannas sai eesti päevase päevituse/põletuse umbes täpselt öblukese 15 minutiga (umbes täpselt nii palju mul oligi aega rannas olla).

Toitu müüdi nii nagu meil hulgiladudes - jäätis ikka mitmeliitrites ämbrites ja krõpsukott oli kolmandik minust. Kõik oli väidetavalt *non-fat* ja *no sugar* ja *zero calories*.

Kogesin omal nahal, et USA inimesed on tõesti tohutult suured suhtlejad ja avatud - alustavad esimesel võimalusel juttu maast ja ilmast (näiteks giid

Eesti on NSV Liidus. Hotell, milles messil osalejad peatusid, on neljas kõige pildistatum hoone Los Angelese all-linnas. Selle kõrval toimusid filmivõtted ja nõnda sõitsid hotelli ümber alatasa helikopterid.

Meie sealoleku ajal oli kuumalaine ehk temperatuur ulatus kuni 42 soojakraadi-

rääkis oma eksabikaasast ja kolmest koerast ning igas poes ja valgusfoori taga oodates küsiti kuidas eluke ka veereb).

Mis mind veel hämmastas oli see, et KÕIK inimesed kannavad vabajaajalanaõudena botaseid - ka pidukleitide ja pintsakutega - ning vältimatult IGAL INIMESEL on näpus viimase mudeli

Lõpuks päral: leiutist esitlemas.

iPhone. Tänavanurkadel olid kummalised poed *Bakery for Dogs* (kus reaalselt müüdi koertele kõiksugu vidinaid uhketest muffinitest kasukateni) kuni *Fatburger*iteni (keda selline nimi küll kutsub.?). Hulkuvaid kasse ja koeri polnud üldse (erinevalt Eestist) ja sain teada, et koduloomad võetakse ka peaaegu alati varjupaigast.

INTEL ISEF

Osalejaid oli kokku tulnud üle maailma 70 erinevast riigist ning ainuüksi fina-

MIKS?

- Leiutise eesmärgiks on aidata tervisejooksjal - nii tavainimesel kui fanaatikul - hoida õiget pulsisagedust ja hoiduda ülepingutamisest.
- Eesmärk saavutatakse peaaegu märkamatuult: seade suunab jooksutempot playlisti valitavate laulude kiiruse ja rütmi abil, hoiab nii ülepingutamisest ning tekitab ühtlasi meeldiva meeleolu.

listide koguarv oli hirmutav 1783. Öpilased olid jagatud valdkondade järgi, minu teemaks oli *Behavioral and Social Sciences*.

Nädala keskel olime peamiselt *Convention Centre*'is. Kogu üritus oli viimse detailini (ja äärmiselt hästi) planeeritud. Tegelesin oma plakati ülespaneku, paberija inspektorimajandusega, osalesin ava- ja lõputseremoonial, loengutes, vastasime meedia küsimustele jne. Osalesime videos, tegime rahvariidevöö mustriiga E-stonia plakati ning tutvusime kaasvõistlejatega. Äärmiselt populaarne oli tutvudes rinnamärkide vahetamine, nõnda oli mu osalejakaardi pael lõpuks raske nagu räppari kuldketi.

Kõige olulisemad päevad olid mõistagi need, mil toimus esinemine ja hindamine.

Hindamine nägi välja nii, et seisin-istusin oma tillukeses boothis plakati kõrval ning seal käisid siis järjest erinevad kohtunikud, kes kuulasid ja esitasid agaralt küsimusi. Igal kohtunikul oli aega 15 minutit (meeldetuletuseks käis selline "Näljamängudest" tuntud-kuuldud kahuripaugu-taoline meeldtuletav ja äärmiselt hirmutav plönn) ja kokku 13 kohtunikku. Terve selle aja kattis minu käsi ja jalgu kananahk, ei teagi, kas suurest närvist või sellest, et hallis oli konditsioneeritõttu külmkapitemperatuur. Asi polnud tegelikult poolt-

Hollywood: check!

Universal Studios'esse. Terve park oli meie jaoks broneeritud - nõnda polnud ühtegi järjekorda ja kõikjal oli söök tasuta - imeline!

väga-väga tohutult lahe! Kuidas see kõlaski - maailm täis on muinasjuttu, muinasjutt täis elu, kindlad piirid kaovad uttu...

"VERY NICE!"

Peagi-peagi saab reisist kuu aega. Siinemaani vaatamata helidult oma tunnusnumbri BE032 silti seinal ja mõtlen, kui äärmiselt ja üdini tore kogemus see oli. Kui keegi mulle nüüd ütleks, et "Johanna, noorus ON HUKAS!", siis ajaks ma kõik oma koivad ja sõrad vastu - EI OLE! Ma nägin nii palju motiveeritud ja tarkusehimalisi inimesi, kes töötavad juba praegu, varajases noorus, selle nimel, et maailma paremaks muuta ning saavad sellega suurepäraselt hakkama.

Ma olen jalatallast viimse juuksetutini õnnelik, et mulle anti võimalus Intel ISEFil osaleda!

KUIDAS TÖÖTAB?

- Pulsicu abil mõõdetakse jooksja pulssi ning vastavalt sellele, kas pulss on liiga kiire või paraja kiirusega otsib tarkvara playlistist sobiva tempo/rütmiga laulu.
- Pulsi mõõtmine toimub kõrvasisestesse kuularitesse sisse ehitatud sensorite abil.
- Sealt saadud infole vastavalt valib aparaat paraja tempoga loo ning mängib seda. Ja see siis piirab, lisab või hoiab muusika rütmi ja kiiruse abil sportija kiirust ning samumusagedust.

"CULTURAL LEARNINGS OF AMERICA"

Esimesel ja viimasel päeval külastasime Hollywoodi ja selle ümbrust - Walk of Fame, Rodeo Drive, Farmer's Market, Beverly Hills, Santa Monica rand, Venice Beach jne. Elu nagu filmis! Hindamisejärgsel õhtul viidi meid

KUHU KADUSID HUMANITAARID? - PRAKTIKALE!

ANDREA UIBO
JA
KARMEL
KRISTIN EINBERG

Sellel ajal, kui ülejäänud kool pikki maipühasid pidas, olid 11. klassi humanitaarid tegemas oma praktikat. Reaalide ja looduslaste üllatuseks ei olegi tegu lihtsalt kolmepäevase chill and grill'iga, vaid tegelikult on need kolm päeva täis higi, verd ja pisaraid.

HANILA VALLAS

II. e klassi humanitaarpraktika toimus 3-5. mail Läänemaal. Läänemaal just sellepärast, et sealt on pärit meie klassijuhataja. Meie praktikat võiks nimetada: „Retk

liivavall, et kõhredel oleks seal hea elada. Värske õhk, tore seltskond ja ilus loodus muutsid töö tegemise väga mõnusaks, kuid mis talgud need oleksid ilma vahejuhtumita? Ühel minu klassivennal õnnestus kõvasti tööd tehes saada endale niivõrd suur pind, et ilma

oleks vanaemale maale külla sõitnud. Õhtul käisime saunas, istusime kamina ees ja veetsime mõnusalt aega. Hommik enam kahjuks nii mõnus ei olnud, sest varbaid teki alt välja pista ei tahtnud ikka kohe üldse. Maja oli väga külm ja rõske. Selleks, et külmast võitu saada sör-

Asusime oma praktika peamise ülesande juurde – pärimuse korjamine. Sõitsime läbi Läänemaa pisikeste külade, kus meid kahekaupa maha pandi. Alguses ma ikka täitsa kartsin, et miksi ometi peaks täiesti võõras inimene laskma mind enda koju ja tahtma rääkida mulle oma minevikust...? Tunnistan, et olin liiga pessimistlik. Õhtul, kui ma kuulasin klassikaaslaste lugusid vanamemmedest, kes neile kooki ja teed pakkusid ja oma lugusid pajatasid, siis võttis ikka pisara silma küll. Ka minul ja mu klassiõel läks väga hästi. Saime külastada kohalikku rantšot ning kuulasime kahe naisterahva uskumatuid lugusid nende eludest. Päev polnud sellega meie jaoks veel lõppenud - meil tuli külla tantsija Mart Kangro. Ta rääkis meile põgusalt enda elust ja karjäärist ja tegi meiega väga-väga lahedaid mängu.

#HIGI – PÄEV 3

Viimasel päeval tutvusime Läänemaaga natuke lähemalt. Nägime Läänemaa looduse ilu ja võlu, saime teada, millist elu elab kohalik Massu mõis ja, kuidas toimib kool, kus õpib 12 last. Ma olen kindel, et ühele humanitaarile oli tegu äärmiselt huvitava päevaga. Lõpuks tuli üle elada veel soe ja higistamapanev bussisõit Tartusse.

Mina veendusin, et olen 100% humanitaar, sest nau-tisin neid kolme päeva täiel rinnal!

Suu magusaks: õpetaja Ristikivi teab, kuidas õpilasi motiveerida.

mööda õpetaja Ristikivi võitlusradu“.

#VERI – EHK PÄEV 1

Kuna kolmas mai oli ju ikkagi talgupäev, tähistasime seda ka meie. Talgud toimusid iga tüdruku „unelmate“ paigas – kõhrede (ehk kärnkonnade) kaitsealal. Tegelikult nägin ma suureks üllatuseks vaid kahte konna ja neidki pärast hoolikat otsimist.

Meie ülesandeks oli umbrorust puhtastada suur

vereta seda eemaldada polnud võimalik. Tegijal juhtub! Vahepeal kostitati meid kommid ja küpsistega, et ikka energiat jaguks. Tuleb tunnistada, et täiesti puh-taks me liivavalli ei saanud, aga lõpptulemus oli siiski parem kui varem!

#PISARAD – PÄEV 2

Õobimiskohaks oli Kõrtsi talu puhkemaja. Tegu oli väga koduse kohaga ja minul isiklikult tekkis tunne, nagu

kisime mere äärde ja tublid klassiõed viisid läbi hommi-kuvõimlemise.

Teise päeva esimeses pooles külastasime Hanila muuseumi ja kirikut. Kahjuks oli ilm tõeliselt salakaval ja väljas olemist ei soosinud. Meie suureks rõõmuks ootasid meid ees (õpetaja Ristikivi ema poolt isiklikult tehtud) pannkoogid. Pärast pikka aega väljas külmetamist ei oleks midagi paremat osanud ette kujutada!

HEIMTALIS

II. d klass alustas oma praktikat Vanemuise alumisest parklast sihiga Viljandimaale Heimtalis. Praktika eesmärgiks oli tutvuda Heimtali ajaloo ja, nagu ürituse nimetus ka ise ütleb, siis midagi praktilist teha. Kuigi järgnevad sõnad võivad vastupidise mulje jätta, olid need kolm päeva klassiga looduses väga vahvad!

#VERI

Järgmine kord, kui me bussist väljusime, oli see juba Viljandis Kondase keskuses (kunstimuuseumis, mis on pühendatud naivist Paul Kondasele – toim). Keskuses oli meil võimalus tutvuda naivistliku kunstiga ja leida inspiratsiooni eesolevateks päevadeks. Sealt edasi juba Heimtali, kus seadsime end sisse ringtalli, mille ruume

täidavad nüüd raamatukogu, spordihoone ja Heimtali kooli kunsti- ja arvutiklassid. Puhkuseks aga aega ei olnud, sest kohe tuli edasi liikuda paari kilomeetri kaugusel asuvasse Heimtali muuseumisse. Tutvusime Heimtali ajaloo ja lõpuks ka Anu Rauaga (Eno Raua õe ja Mihkel Raua tädiga – toim). Tema õpetas meid näpunööri tegema, millest hiljem valmisid ühe-joone-tehnikas piltidega pisikesed vaibad. Päev lõppes ringtalli spordisaalis, kus me kuulasime Paavo Matsinit jutustamas oma elust ja loomingust. Pärast seda algas seal samas saalis tõeline verevalamine, nimelt oli korvpallimäng nii kaasahaarav, et lisaks väikestele vigastustele pidi üks meist järgmisel hommikul Tartusse kipsi saama sõitma.

#HIGI

Oma päeva alustasime talgutega Heimtali kooli

Ise tehtud, hästi tehtud: näpunöörivaibad ühe-joone-tehnikas.

park-metsas. Meie ülesandeks oli tormis murdunud oksad metsa alt ära korjata ja hunnikusse kuhjata. Töö polnud iseenesest üldse raske, küll aga kilplaslik (võib-olla olen lihtsalt mina lihtsalt siidinäpp, kellele vinguda meeldib). Justkui oleks tuult tühjal väljal taga ajanud: ühte oksa võsa vahelt korjama minnes murdsid

selle käigus puu küljest veel viis oksa. Pärast paaritunniseid talguid liikusime taas muuseumisse, kus jätkasime oma käsitööd. Näpunöörid valmis saanud, oli aeg hakata pilte konstrueerima. Nüüd hakkas tõeline higistamine: mõne tunni jooksul hakkasid praktilistel valmima väikesed vaibakesed näpunööri vormitud piltidega. Kuigi pildi konstrueerimine ja kinnitamine nõudis palju kan-

natust ja oli paras peavalu, siis näpunööri tegemine oli (üllatavalt) rahustav ja lõõgastav. Kõik väga tänulikud Anu Raua lahkusele ja kannatusele, läksime seekord ringtalli asemel Heimtali mõisa, kus nüüd asub Heimtali kool. Õnneks on meil klassis neiu, kes on Heimtalist pärit ja teab koolist ning selle ajaloo kohta! Peale kooli tutvustust oli aeg õhtusöögiks, mille valmistasid meie oma klassi neid.

#PISARAD

Ilmatu õnnetusena oli viimaseks päevaks kohale jõudnud vihm. Meie jaoks tähendas see neljatunnist kanuumatka paduvihmas. Küll olid mul sõrmed ristis, et lükkame ehk oma kanuumatka edasi, aga nii ei läinud. Niisiis leidsin end tund aega hiljem kahe kaas-lase vahelt kanuust ja polegi enam kindel, kas nutsin koos ilmaga või ilm minuga, sest retk oli kohutavalt raske). Kaldal õnneks oli meid ootamas soe seljanka. Poole tunni pärast olin juba bussis, vajunud õndsasse unne, teel kodu poole.

	II.E KLASS	II.D KLASS
ASUKOHT	Läänemaa Hanilavald	Viljandimaa Heimtali
TOIMUMISAEG	3.-5. mai	2.-4. mai
ÕPILASTE ARV	28/34	31/35
ILM	külm	külm ja VIHMANE
PEAMINE ÜLESANNE	korjata pärimust	valmistada ise vaip
ÕOBIMISPAIK	Kõrtsi talu puhkemaja	Heimtali ringtall
EMOTSIOONID	Väga rahulolevad	Ülimalt positiivsed
KUULUS KÜLALINE	Mart Kangro	Paavo Matsin ja Anu Raud
PRAKTIKA TIPPHETK	Õpetaja Ristikivi ema tehtud pannkoogid	Ühine pidusöök peale 2 pikka päeva

Imeline kevadkontsert

KAAREL LOTT

Üheksanda mai sombusel pärastlõunal toimus Tartu Ülikooli aulas iga-aastane kooli kevadkontsert. Saal oli täis elevel pealtvaatajaid, lauljaid, pillimängijaid ja tantsijaid. Erinevalt eelmisest aastast, kus esines ainult segakoor Anima, näitasid tänava oma oskusi ka Tantsutallad, keelpillikvartett ja vaprad solistid.

ELEVEL DIRIGENT JA MEELDIVAD KÕLAD Kontsert koosnes kahest osast. Esimene osa pakus meeldivaid elamusi

justnimelt kuulmismeelele. Ingelliku lauluhäälega Lauriine Kalajas astus esimesena üles looga „Romanss“ ja järgnes keelpillikvartett. Kingade kabinal sättis elegantse mustvalges riietuses ennast lavale ka koor ning tegi laulmisest pausi vaid siis, kui keelpillikvartett uue loo mängis või kui Markus Kuslap esitas „Allnõlva sarapikus“. Koori repertuaar oli väga mitmekesine ning koorilauljana tundus mulle, et dirigent Ülle Keerbergh oli kohe eriti elevel ja äärmiselt heas tujus. Esimene pool lõpetati liigutava lauluga „Ta lendab mesipuu poole“. Mul hakkasid juba silmad vesiseks minema, kuid kohe vallutasid saali Tantsutallad ja tuli endalgi asuda tantsijate ridadesse.

VARBAD VILLI

Tantsuoskusi näitasid kõik ansambli rühmad ja kokku esitati 12 tantsu. Kui parasjagu ise liigutama ei pidanud, sai aula rõdult piidleda teiste rühmade imekauneid rahvapärimusi ja muidugi ka tantse. Viimased esitused olid minu arvates kõige ilusamad. Eelviimane jalakeerutus oli „Lilled juustes“, mida esitas esindusrühm, kellel on juba päris rikas kogemustepagas. Ilus laul ja tants mõjusid väga meelthiigutavalt. Samad emotsioonid valitsesid teise osa viimase tantsu ajal, kui vilistlasrühm esitas „Ootuse lugu“, mille koreograafia ja muusika tagasid südantsulatava koosmõju. Olin isegi veidi kade vilistlasrühma peale, et nad nii imelisi tantse said tantsida.

LILLED, TÄNUKIRJAD, EMOTSIOONID

Aulas oli tunda väga sõbralikku ning rahulolevat meeleolu. Kontserti olid kaema tulnud õpetajad, õpilased, sõbrad ja sugulased. Direktor jagas abiturientidele kätte tänukirjad ja lilled. Hoolimata pikast, isegi venivast nimekirjast, ei näidanud publik üles väsimust aplodeerimisest. Kuulutati välja ka aasta tantsutald, kelleks valiti sel aastal vilistlane Trine Uusen. Kontsert lõpetati „Tuljakuga“, koor suutis lauldes hästi tempot hoida, mis on tantsijate jaoks väga oluline. Lõpp oli väga võimas ja kiiduväärt publik lahkus Tartu Ülikooli aulast rõõmsas meeleolus. Kokkuvõttes oli kava väga mitmekesine ja ilus.

ÕOV uued füürerid

TIINA TUBLI

Kevadel puhuvad uued tuuled: puud puhkevad lehte, inimesed armuvad ning linnud alustavad oma põrgulikku siristamist juba kell neli hommikul. Muutus on toimunud ka meie kooli õpilasomavalitsuses (hiljem ÕOV - toim.), nimelt valiti uued juhid!

Miilang uuris lähemalt, kes on need kaks noort ja tragi 10.d klassi õpilast, president Kristo Pullerits ja asepresident Markus Johann Kuslap, kes nõnda tähtsale kohale valiti ja meie koolielu korraldama hakkavad.

KOOSTÖÖS PEITUB JÕUD! Uus ÕOV president nentis, et kui praegusel hetkel võtab õpilaskogu tööst aktiivselt osa umbes viis kuni kümme inimest, siis järgmisel aastal soovivad nad selle arvu vähemalt kahekordistada. Kristo Pullerits usub, et kui suudetaks õpilaskogusse tuua kõik õpilased, kes vähegi soovivad panustada

koolielu korraldamise ning omavad selleks erinevaid ideid, on ühise meeskonnana võimalik koolis väga palju erinevates valdkondades ära teha.

UUED JUHID - UUED ÜRITUSED?

Noored on vägagi saladuslikud ja ei taha uusi ideid suure kella külge panna. Mõtteid on siiski palju ja lähevad arutamisele-täide-

viimisele juba kohe järgmisel õppeaastal - seega on, mida uuel sügiselt oodata! Kindlasti korraldab ÕOV järgmisel aastal miskit, mida seekord kooli ürituste kalendrist ei leidnud. Samas lubavad, et kõik, mida on varem korraldatud, organiseeritakse ka edasi. Loodetavasti saab ka järgmisel aastal mõnel vahe-tunnil tänu ÕOVle suu magusaks!

KRIITIKA

Markus Kuslap tõdeb, et viimase aasta jooksul oli kahjuks ÕOV üsna passiivne ning üritusi oleks võinud olla rohkem. Kaks peamist sündmust, mis õpilaskogu eelmisel aastal korraldas, olid koogimüük aatriumis ning talvine missi- ja misterikonkurss. Kooliõpilaste ootused uutele juhtidele on üsnagi kõrged.

Müstilised Tartu kirikud

REELIKA JÕGI

23. mai õhtul, pärast abiturientide raskeid jõupingutusi matemaatika riigieksamil, olid uudishimulikele avatud 14-ne Tartu pühakoja ukсед. Tutvuda sai erinevate kogudustega, kuulata kaunist (oreli)muusikat ning võtta osa kas snäkilaua tühjendamisest või filmi vaatamisest.

et ma varem Tartut poleks hinnanud, aga midagi uut-moodi väärtuslikku annab see vaade tõsimeeli. Luterlik Jaani kirik on üldiselt lihtsa interjööri ja teadmiste puudumisel tundub terrakotaskulptuure ei märkakski. Lahkusime kauni tornimuu-sika saatel.

KULDA-KARDA JA HIRMU-ÕUDUST

Lummatud Tartu ilust ning pehmest meloodiast, saime osa nähtusest, mida mina kutsun „emotsiooni-buketiks“ – sisse astusime

muinasjuttudesse: tuhanded küünlad valgustamas müstilis ruumi, mille seinad on ühtlaselt kaetud piltide ja kuldsete raamidega. Tühja seinarvu varjab salapärase tädi, kes seisab keset küünlamerd ning süütab äsja kustunud küünlaid. Tema jalge all puhkavad uhked idamaised vaibad, mis katavad tumedat, justkui põhjatut põrandat. Kui nüüd oleks olnud õige hetk naasta reaalsusse ning hakata õnnelikult järgmise kiriku poole jalutama, sosistas ettevaatlikult meile lähenev

lahkuda ning pooljoostes värvast väljuda. Seetõttu ma ei julge kinnitada, et räägitud lugu on täieõiguslik õpikumaterjal. Kaugel sellest.

MÄEST ÜLES, VAADE ALLA

Tänu adrenaliinikoguse suurenemisele veres, tundus Narva mägi kui lauge maa ning juba õige pea rühkisime üles järgmistest kitsastest treppidest – olime jõudnud Peetri kirikusse. Võrreldes Jaani kirikuga, mis on samuti luterlik kirik, tundub Peetri kirik justkui „pühamu“: neogooti stiilis interjäär pakatab ilust ning kroonlühtrid säravad oma täies hiilguses. Peetri kiriku torn on kui seiklus omaette: kitsast keerdreppist üles jõudnud, leiad end peatselt ühest ruumist koos 1904. aastast pärit kellavärgiga. Roninud kitsakaid puittreppe mööda edasi ning silmanud mitmeid auke laudpõrandas, leid-sime endi kõrvalt kella. Ehtsa torni-

Peetri kirik: justkui „pühamu“.

KIRIK, MIS KÜLVAB ARMASTUST

Esimesena otsustasime sisse astuda treppide parimasse gootikanäitesse – Jaani kirikusse. Kahjuks ei komistanud ma seal küll oma elu armastuse otsa, kuid kiindumuse osaliseks sain siiski. Nimelt turnisin esimest korda kiriku uhkese läänetorni (mis, muide, nõuab tõsist füüsilist vastupidavust) ning, kord ülesse jõudnud, ei suutnud enam ahhetamist lõpetada – kord näinud neid päikesepais-telisi punaseid katuseid ja vaadet justkui postkaardil, avanes süda, et Tartule oma kohta pakkuda. Mitte,

Tartu Uspenski katedraali. Tunded muutusid valgest kuldseks ning viirukilõhna peaaegu magusalt ringlema. Ukse kõrval istuv tädi ter-vitas armsalt ning andis ka templi - Kirikute Õo tempelikogumismängu tarvis. Ei saa salata, kirik on seest kaunis. Tekkis tunne nagu oleks sattunud lapseas loetud

klassivend: „Kuulge, siin on laip!“ Tardusime kui kivid paigale ning särav küünla-meri ja arvatud ikoonimaalid omandasid hetkega teise tähenduse. Seesamune laip oli mumifitseerunud ülempreester Nikolai ning teisel pool kirikut ka ülempreester Mihhail. Hirmununa üritasime delikaatselt kirikust

kella! Ja hetk hiljem hakkas see lööma. Kellalöögid vaikinud, kergitasime oma pikad seelikud maast ning ronisime nagu ehtsad eesti naised kellatorni tippu, kus, mahe kitarrimuusika taustaks, avanes imeline vaade tuledes Tartule. Sel hetkel tundsin rahu, mis järgnes mulle uinumiseni.

Poognast sai tulirelv ja julgest külaplikast malbe neiu

ELIISA ÜLEVAIN

Anette Caroline kasvas üles Tartu külje all Räni külas, täpsemalt Kantri hotelli kõrvalma-
jas. Vastupidiselt nüüdsele tagasihoidlikkusele, ütleb Anette, et väikseks oli ta „hull laps”. „Olin see küla julge, kes tegi kõike, julges kõike ja tahtis kõike teha,” naerab Anette lapsepõlvemina meenutades. Kõrede perekonnas on lisaks Anettele ja tema vanematele üks noorem õde ja kaks venda - üks noorem, teine vanem. Isa töötab praegu Lätis ja on suurim vanglaehituse asjatundja, ema töötab reklaamerialal. Lapsepõlvest igatseb Anette kõige rohkem oma tolleaegset kodu ja sealseid sõpru.

AABITS JA POOGEN

Esimesse klassi läks Anette Tartu Veeriku Kooli. Põhikooliaega peab neiu keeruliseks, kuna poisid kiusasid teda tihti. „Ma arvan, et sellepärast ma vaikselt muutusingi,” mõtiskleb ta ise elule tagasi vaadates. Õnneks suurt armi see temale siiski ei jätnud. „Just nüüd käisin vana klassi kokkutulekul - no eks nad on kõik ikka samasugused. Mulle meeldib praegune klass rohkem, oluliselt intelligentsemat juttu ajavad.” Lisaks tava-

Veel viimaseid päevi on abiturientina 12.e klassi nimekirjas Anette Caroline Kõre - lühikest kasvu pikkade blondide juuste ja tagasihoidliku, ent tarmuka olemisega neiu. Ta on Eesti ainus vasakukäeline sportlaskja ja võitnud mitu juuniorite Eesti meistri kuld. Treffneris võitis neiu hõbemedali.

lisele koolile õppis Anette muusikakoolis üheksa aastat viiulit. „Ma sain viiuli küll selgeks, aga muusikuks ma saada ei taha. Mul ei ole nii head muusikalist kuulmist, kui viiulimänguks vaja oleks.” Sellegipoolest ta ei välista, et kunagi mõnes folkansambelis pilli kätte võtab.

POOGEN VAHETUS TULIRELVAGA

Põhikoolis, enne kui laskmine oli jõudnud vallutada Anette südame, tegeles ta ratsutamise, siis ujumise, sulgpalli, iluvõimlemise ja isegi tennisega. „Ujumises käisin võistlustel niimoodi, et teised olid juba viis minutit tagasi ära lõpetanud. Siis sain aru, et see ala vist ei sobi.” Sportlaskmisega hakkas Anette tegelema 7. klassis. Tema ema oli noorena samuti laskja ning treener on neil ühine. Viie aastase kogemuse järel on

Anette võitnud mitmeid juuniorite klassi Eesti meistri kuldasiid ning Balti karikal saavutanud teise koha. „Välismaal medaleid saada on tegelikult ikka kõvem tulemus kui Eesti meistrikattel kuld,” kommenteerib Anette ise oma saavutusi ning toob välja Leedu võistluse, kus osales seitse riiki ning tema pälvis seal kolmanda koha. Anette on ka ära teinud Eesti olümpialaskurile Anzela Voronovale.

Laskesport on kallis eriala. Oma relva sai Anette tänu Kaitseliidule, kes maksab kinni ka tema võistluskulud Euroopas. Veel kuulub lasketarustuse juurde riietus, mis peab vastama kõiksugu nõuetele kangatiheduse ja materjali osas. Ometi ei oskavat ükski laskja ilma vastava vormita tulirelvast lasta, kuna riietus pakub vajalikku toetust.

Praegu elab Anette lasketiirust 100 meetri kaugusel ning püüab käia võimalikult palju harjutamas. Kõige raskem laskespordi puhul on vaimne pingeline. „Tennis võivad vahel tulla maailmatasemel tulemused, aga võistlustel on pingeline nii suur, et ei tule teinekord midagi,” ohkab k o g e n u d

“Ühe võimaluse sulgumine ei tähenda, et ka teised sulguvad.”

laskja. Ometi nendib ta, et trennis käimine ja võistlustel saavutatud edu teevad teda tõeliselt rõõmsaks.

SIHTMÄRK HTG - OTSE KÜMNESSE!

Treffnerisse tulek oli Anette jaoks üsna loomulik sündmuse kulgu, kuna põhikoolis olid hinded väga head. Neiu ise tunnistab, et Treffner on elule andnud uue vaate. „Põhikoolis ei olnud vaja palju õppida, hinded tulid kergelt. Treffneris sain aru, et tuleb

tööd teha.” Laskesport ja Treffneris õppimine nõudsid vastastikku kompromisse. 12. klassis läksid Anettel võitlustulemused pisut alla, kuna ta pidas olulisemaks keskenduda koolile. Nüüd on ta jälle relva kätte võtnud ning valmistub suvisesteks suurvõistlusteks. Keskkoolis hakkasid teda huvitavama paljud erinevad ained, mis omakorda muutis edasised õpingulaanid üsna segaseks ja otsustamise keeruliseks. Lapsepõlves tahtis Anette

Kodule lähedal: Anette elab lasketiirust 100 meetri kaugusel.

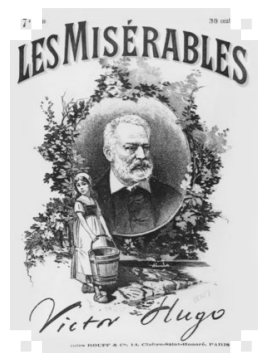
saada arstiks ning see mõte ei ole tema peast veel täielikult kadunud. „See mida ma kõige-kõige rohkem tahaksin teha on füüsiline antropoloogia,” tunnistab ta, kuid lisab, et Eestis pole seda praegu mõtet õppida. Sügisest plaanib Anette minna õppima hoopis geonit tehnoloogiat.

ELUJAATAV SUHTUMINE

Inimene peab Anette meelest tegema kõike seda, mida ta ise on tahtnud. Anette tahab elu jooksul reisida ning murda igavat elutsükli, kus inimene sünnib, kasvab, saab lapsed ja sureb. „Kas inimese saatus ongi selline? Ma tunnen, et pean

sinna tsüklisse ise midagi juurde panema, et mu elu oleks midagi erilisemat,” filosoferib ta elumõtte üle. Iscennast näeb tüdruk tagasihoidliku ja omaetteolijana, ehkki talle meeldib ka sõpradega aega veeta. Ta peab end ambitsioonikaks ja on paljudes asjades perfektsionist. Edukaks saamine on Anette jaoks oluline. Elu valikutest kõneledes näeb Anette elus mitmeid variante. „Ühe võimaluse sulgumine ei tähenda, et ka teised sulguvad.” Ta ütleb, et iga kord ei peagi kõik õnnestuma, ei laskespordivõitlustel ega ka elus eneses. Anette oskab kõiges näha head kogemust.

Suvesoovitusi!

Anu Adamson soovitab:

Film: James McTeigue „V for Vendetta“ ehk „V nagu veritasu“

Raamat: Victor Hugo „Hüljatud“

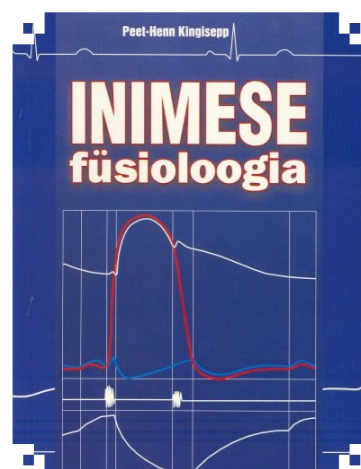
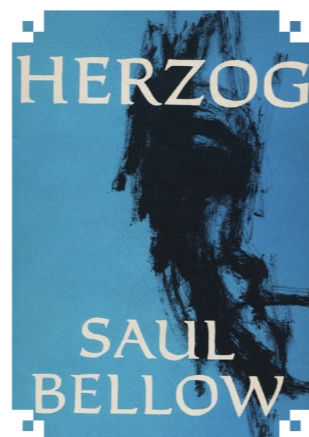
Üritus: Laulupidu 4.-6. juuli Tallinnas

Õpetaja Priidu Beier soovitab:

Film: Kaljo Kiisk „Nipernaadi“

Raamat: Saul Bellow „Hertsog“

Üritus: Esimene koolipäev, see jääb ka kenasti suve lõppu.

Joosua Rüütli tänavalt soovitab:

Film: Wes Anderson „Grand Budapest Hotel“

Raamat: Peet-Henn Kingisepp „Inimese füsioloogia“

Üritus: Noortefestival Piiblipäevad Tallinnas 6.-8. juuni

LIISIVOLL

XXVI LAULU- JA XIX TANTSUPIDU „AJA PUUDUTUS. PUUDUTUSE AEG.“

Iga viie aasta tagant peetakse Tallinnas laulu- ja tantsupidu. Tänavu toimub see 4.-6. juulil.

Laulupidu on ühtekuuluvuse näitaja; see on tähtis mineviku austamise ja tuleviku tähistamise pärast.

Vaadates tänast pingelist olukorda meile mõneti sarnases Ukrainas, hakkavad

roosilised illusioonid igavesest rahust ja vabaduseprivileegist mõranema - sellisel ajal on eriti tähtis õlg-õla kõrval lõõritades endale riigi ühtsust meelde tuletada. Meie, eestlased, oleme üks! Koolikaaslaste nägemine laulu- ja tantsupeol on kindel - sinna sõidavad ka segakoor Anima ning Tantsutallad. Treffneristid: võtke kaasa pere, sugulased, sõbrad, tuttavad, naabrid ja muud kaasmaalased ning tulge laulma, tantsima ja omadele kaasa elama!

Tantsutallad: kevadkontserdil esinenud noori näeb ka tulevasel tantsupeol.

Suve ilmaprognnoos

NELE MARIE
TIIDELEPP

JUUNI

Selle suve esimeseks kuuks ennustavad teadjamehed-ilmataargad, šamaanid ja muud võlukunsti valdajad sooje ja kuivapoolseid välitingimusi. See tähendab vaid üht – puhkusekohvrise tuleb pakkida vaid rannalina ja supelkostüüm ning ei midagi muud. Õhurõhk lubab tulla kõrge, seega olge valmis ka mõneks kosutavaks vihmasahmakaaks ja ergutavaks tuuleiiliks. Heitumiseks on viimane aeg, sest Gregoriuse kalendri järgi aasta kuuen dal kuul, tuntud ka kui kesakuul, on sulle varuks kardinavahelt sissepiiluvaid hommikusi päikesekiiri, jäätist sulatavaid

keskpäevakuumusi, poole lõunani kestvaid uinakuid võrkiiged ja pärastlõunaid sõbra või toreda kaaslastega välikohvikus. Kui juuni alguse prognoosist võime leida veel viimseid arvestusi ja klassimatku, siis juunikuu keskpäik sisaldab minimaalsel hulgal koolitoidi, kui siis ainult natuke

taansed rattamatkad sõpradega, meditatiivsed jalutuskäigud samblasel metsarajal ja vabadusehõisked kastevärskusest nõretaval aasal. Justkui boonusena on juulil pakkuda tervelt 31 uskumatult maalilist päikesetõusu ja -loojangut. Ideaalne aeg Eestimaa pinnal ringi uudistamiseks ja

AUGUST

Viimne kuu sel suvel töötab tulla ja minna enne, kui tähelegi paned. Aeg on viimased päikesekiired endasse imeda ja vaim taas pimedaks sügiseks, masendavaks talveks valmis seada. Veel enne, kui suvi päriselt ukse enda järel kinni tõmbab, on tal pakkuda nii mõnigi palav hetk jäätisekokteili seltsis, kiire ratta- või rularetk linnaserva ja viimased suplused suvesoojusest kuldkollases päikeselaigus. Augusti lõpp pakub ohtlalt ilusaid filosoofiahõngulisi õhtuid lõkketule ja naerukuma soojuses. Aeg heita murule sellili ja imetleda langevaid

inglisekeelset kodulugemist või antiikkirjandust.

JUULI

Suve keskpäik tervitab uhke kahe tosina soojakraadiga ja mõnepaari äikesetormiga. Heinakuul on tagataskus varuks spon-

kultuuriürituste külastamiseks. Võib ka juhtuda, et leiate end mõnel hubasel õhtul vihmasabina saatel sooja teki alt nurrumast, ühes käes kruus kuuma kakaoga ja teises romantiline luule- või kirjandusteos...

tähti (ehk ka soovida endale edu tulevas kooliaastas ette ära). Tõsiasi, et suvi hakkab lõppema, võib teadvusesse tuua madalrõhkondi, sellega seoses võib juhtuda, et realism on just õige kirjandusžanr suvelõpuhõngulisse õhtusse.

**VAATA MIILANGUT KA VEEBIS:
HTG.TARTU.EE/MIILANG**

